

Pavel Kocábek si vybral pro svou bakalářskou práci téma, které je již dlouhou dobu předmětem jeho zájmu, a to zmapování činnosti jedné z odbojových organizací domácí rezistence za 2. světové války – vojenské Obrany národa. Zabýval se první fází její existence, tedy rok po vyhlášení protektorátu. Ve své práci pracoval s relevantní literaturou (mohl sice zohlednit více novější tituly, ale na druhou stranu základní informace k tématu byly zpřístupněny již literaturou starší), neopomenul memoárovou literaturu i některé archivní prameny, především pak z Vojenského historického archivu, méně Národního archivu a Archivu ministerstva vnitra. K heuristice a v zásadě i ke struktuře práce nemám závažnější připomínky. Za zamýšlení stojí spíše samotný cíl práce, metody i forma zpracování.

Pavel Kocábek je zralý student a jak již bylo řečeno, tématu se věnuje dlouhou dobu. Proto je trochu škoda, že jeho bakalářská práce je spíše referátem na dané téma, než samostatným badatelským počinem. Protože však tento přístup u prací bakalářských nevádí, je třeba brát mé připomínky pouze jako doporučení pro další zpracování tématu. Bylo by dobře, kdyby se Pavel Kocábek příště více zaměřil na formulování nosných badatelských otázek a snahu po samostatných úsudcích. Jeho práce působí spíše dojmem jakéhosi úvodu do tematiky, na němž by bylo dobré dále stavět. Obecný přehled by bylo možno doplnit třeba zaměřením na regionální tematiku, nebo obohatit rozšířením heuristiky např. o množství rukopisných vzpomínek, které pomáhá shromažďovat Svaz bojovníků za svobodu, a jež jsou zpřístupněny v Národním archivu. Zkrátka, obecný úvod by bylo dobré obohatit alespoň jednou kapitolou, která by přinášela nové poznatky a rozšiřovala tak naše vědění ať už faktograficky, byť by se jednalo jen o sondu, nebo metodologickou inovaci. Zároveň bych považovala za vhodné, kdyby se autor daleko hlouběji zamyslel nad literaturou a prameny, které prostudoval, zhodnotil je, a v textu se to projevilo jinak, než jen jejich výčtem v úvodní pasáži.

Drobnou poznámku bych měla k formální úpravě práce, a to poněkud nesystematickému používání typů písma, především v přehledu pramenů a literatury, a dále k psaní některých velkých písmen, jež jsou z neznámých důvodů bez háčku (Č-C, Š-S, Ř-R). Pro tiskové editory to přece není problém.

I přes výše uvedené výhrady doporučuji bakalářskou práci Pavla Kocábka k obhajobě a navrhuji hodnotit ji jako velmi dobrou či dobrou, podle průběhu obhajoby.

Praha, 2.2.2007

Doc. PhDr. Jana Čechurová, Ph.D